

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204306
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1614204306.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: D. P., Z.. XX.XX.XXXX, B.: Q. XXXX/X, B. proti žalovanému: F. Č., Z.. XX.XX.XXXX, B.F. F.. H. XXXX/X, F., o zaplatenie 1.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 5C/211/2014-87 zo dňa 04.12.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 100 ods. 1, 2, § 101, § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 2, § 444 Obč. zák. a vecne tým, že Žalobca sa svojou žalobou doručanou súdu dňa 16.04.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu sumu 1.000 €. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že je rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/99-254 zo dňa 03.04.2000, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2000 bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 06.12.1991o 19. hodine v kaviarni hotela I. V. F. spoločným konaním s obvineným X. X.J. napadol obžalovaný poškodeného D. P.. Týmto konaním spáchal trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Tr. zák.. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože už trestným rozkazom OS Malacky č.k. 2T/7/00-29 zo dňa 09.02.2000 mu bol uložený iný trest, čo súd považoval za dostatočné. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/99 zo dňa 03.04.2000 sa konštatuje, že spôsob konania bol závažný, pretože v dôsledku fyzického útoku zo strany žalovaného boli žalobcovi spôsobené zranenia, ktoré boli spojené s bolesťami a s vyradením z pracovného procesu.

3. Súd prvej inštancie vo veci vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom spisu OS Malacky sp. zn. 1T/111/99, oboznámil sa so žalobou a písomnými vyjadreniami k žalobe a s ďalším obsahom spisu a zistil nasledovné:

4. Dňa 06.01.1992 bol žalobca vypočutý ako poškodený v trestnej veci vedenej Okresným úradom vyšetrovania PZ SR Bratislava - vidiek, ČVS: VP-1001/1992 proti obvinenému F. Č.M. - žalovanému a spol.. Uznesením zo dňa 06.01.1992 začal vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania PZ SR Bratislava - vidiek trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie proti žalovanému pre trestný čin lúpeže

spolupáchateľstvom. Trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie vznesené na podklade výsluchu svedka a poškodeného v trestnom konaní D. P. - žalobcu a ďalších dôkazov.

5. Okresná prokurátora Bratislava - vidiek podala na bývalý Okresný súd Bratislava - vidiek obžalobu pod č. 2 Pv 22/92 na žalovaného a aj obvineného X. X..

6. Dňa 06.03.1993 bolo žalobcovi doručené uznesenie, ktorým súd vracia okresnému prokurátorovi vec v trestnej veci proti obžalovanému F. Č. a spol. na došetrenie. Žalobca bol opäť vyšetrovateľom vypočutý dňa 27.03.1997. Dňa 25.04.1997 sa uskutočnila konfrontácia medzi účastníkmi.

7. Okresná prokuratúra Bratislava III. podala obžalobu proti žalovanému a X. X. dňa 17.07.1997 na Okresný súd v Malackách pod svojim č. Pv 582/96.

8. Dňa 30.04.1998 bol predložený celý vyšetrovací spis žalobcovi na preštudovanie. Žalobca svojim podpisom v postavení poškodeného potvrdil, že si preštudoval trestný spis.

9. Dňa 16.09.1999 bola doručená Okresnému súdu v Malackách obžaloba Okresnou prokuratúrou Malacky č. Pv 326/97 (tretia v poradí) na F. Č. - žalovaného a X. X.. Žaloba bola žalobcovi doručená dňa 26.08.1999.

10. Žalobca si na pojednávaní dňa 08.11.1999 v trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/99 uplatnil škodu vo výške 33.505 Sk podľa § 43 ods. 2 vtedy platného Trestného poriadku.

11. Žalobca bol prítomný aj na pojednávaní dňa 03.04.2000, kedy bolo vo veci rozhodnuté. Žalovaný bol uznaný za vinného, že dňa 06.12.1991 o 19. hodine v kaviarni hotela I.Á. V. F. spoločným konaním s obvineným X. X. napadol žalobcu a to tým spôsobom, že prišiel k jeho stolu, kde medzi nimi vznikla slovná potýčka, po ktorej ho obžalovaný - žalovaný udrel zozadu do hlavy, následkom čoho tento spadol na zem a pri páde strhol aj žalovaného. Tu na zemi sa začali udierať do oblasti tváre. Vtedy k nim priskočil Peter Polgár, ktorý v konaní tiež pokračoval a obaja poškodeného udierali päšťami do tváre a kopali do celého tela, čím mu bolo spôsobené: otras mozgu 1. stupňa, vnútrokĺbová zlomenina laterálneho kondylu píšťale ľavej dolnej končatiny, pohmoždenie krčnej chrbtice, tržnú ranu hlavy v spánkovej oblasti vľavo, krvnú podliatinu a opuch horného viečka vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti od 06.12.1991 do 01.02.1992. Dňa 03.04.2000 bol vyhlásený rozsudok. Na pojednávaní sa zúčastnil osobne aj žalobca v postavení poškodeného. Žalovaný, v trestnom konaní obžalovaný, obhajca a aj prokurátor sa vzdali práva na podanie odvolania a preto vec OS Malacky, rozsudok sp. zn. 1T/111/99-254 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.04.2000.

12. Obsahom trestného spisu je aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo F.. F. O. zo dňa 15.02.1992 v ktorom je uvedený rozsah zranení, ktoré žalobca utrpel.

13. Pri práve na náhradu škody je stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Ich začiatok je stanovený odlišne. Objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti. Subjektívna potom odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé čo do plynutia, jeho začiatku a ak skončí uplynutie jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Subjektívna premlčacia doba však nemôže začať skôr než objektívna premlčacia doba (Ro NS ČR z. 13.12.2000, sp. zn. 25Cdo/699/1999).

14. Nárokmi na náhradu škody na zdraví sú strata na zárobku po dobu pracovnej neschopnosti, strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, nárok na bolestné, nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na liečenie poškodeného. Pri každom z týchto nárokov na náhradu škody na zdraví plynie samostatná premlčacia doba.

15. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia čo je zrejme predmetom žaloby žalobcu sa túto skutočnosť poškodený - žalobca dozvedel v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba. Výška bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyplýva z lekárskeho posudku.

16. Princíp prezumpcie nevinoty je vlastný trestnému právu, avšak pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, je rozhodujúci okamih, kedy zistí skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie zodpovedného subjektu. Nejde tu teda vôbec o to, či sa škodca dopustil konania, ktoré naplňa skutkovú podstatu niektorého z trestných činov, ale len o to, či svojím (zavinením) konaním spôsobil majetkovú stratu poškodeného. Námietka, že subjektívna premlčacia lehota začína plynúť až okamihom nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu, nie je teda dôvodná (Ro NS ČR z 13.11.2008, sp. zn. 21Cdo/2958/2007).

17. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa sa o tom, kto za škodu zodpovedá, dozvedela už v priebehu trestného konania vedeného proti vodičovi žalovanej 3. na Okresnom súde v Hainburgu, ktorý rozhodol rozsudkom z 08.05.2002. Aj pokiaľ ide o otázku nadobudnutia vedomosti žalobkyne o škode sa dovolací súd stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa túto vedomosť získala už z posudku o bolestnom a sťaženií spoločenského uplatnenia, ktorý bol vyhotovený 06.06.2003. Dvojročná premlčacia lehota (§ 106 ods. 1 Obč. zák.) v danom prípade uplynula 06.06.2005, právo na náhradu škody voči žalovanej 3. ale žalobkyňa uplatnila až 02.11.2006 (Ro NS SR z 27.01.2011, sp. zn. 3Cdo/146/2010).

18. Trestné stíhanie voči žalovanému bolo začaté uznesením Okresného úradu vyšetrovania PZ Bratislava - vidiek zo dňa 06.01.1992, ČVS: VP-1001/1992, potom ako rovnaký deň bol žalobca vypočutý ako poškodený.

19. O celom ďalšom priebehu trestného konania bol žalobca informovaný. Po podaní prvej obžaloby zo dňa 12.01.1993 bola trestná vec proti obžalovanému Miroslavovi Černému - žalovanému a spol. vrátaná okresnému prokurátorovi na došetrenie. Toto uznesenie bola žalobcovi doručené dňa 06.03.1993.

20. Žalobca bol opäť vypočutý vyšetrovateľom dňa 27.03.1997 ako poškodený (okrem už predchádzajúcich výpovedí dňa 06.01.1992 a 25.08.1993). Konfrontácia medzi žalobcom a žalovaným sa uskutočnila dňa 25.04.1997.

21. Obžaloba bola opäť podaná proti žalovanému dňa 17.07.1997 (obžaloba zo dňa 08.07.1997). Žalobca bol oboznámený s celým vyšetrovacím spisom a to dňa 30.04.1998. Osobne bol prítomný pri oboznámení. Podpísal záznam o oboznámení.

22. V poradí tretia obžaloba proti žalovanému zo dňa 13.07.1999 bola žalovanému doručená dňa 26.08.1999.

23. Žalobca si uplatnil škodu podľa § 43 ods. 2 Trestného poriadku platného v čase rozhodovania vo veci na pojednávaní dňa 08.11.1999.

24. V trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/99 bolo rozhodnuté rozsudkom na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2000 kde bol rozsudok vyhlásený a kde sa odsúdený aj prokurátor vzdali práva na podania odvolania. Na pojednávaní bol osobne prítomný aj žalobca. Rozsudok OS Malacky sp. zn. 1T/111/99 nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2000. Nebol doručený žalobcovi, ktorý si ho prevzal osobne na súde až dňa 11.04.2014.

25. Žalobca podal na súd žalobu dňa 16.04.2014.

26. V priebehu trestného konania bol vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia súdne lekárstvo F. F. O. posudok o tom v akom rozsahu bolo poškodené zdravie žalobcu. Posudok o bolestnom a sťaženií spoločenského uplatnenia v trestnom konaní nebol podaný a ani žalobca takýto dôkaz nepredložil.

27. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v prípade žalobcu je rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel o tom, že ku škode na jeho úkor došlo a kto za ňu zodpovedá.

28. Súd už vyššie uviedol, že žalobca od samého začiatku vedel kto mu spôsobil škodu, keďže on podal trestné oznámenie na žalovaného. Žalobca vedel o tom, že bol vypracovaný znalecký posudok o rozsahu

poškodenia svojho zdravia, keďže takéto dokazovanie bolo vykonané v rámci trestného konania, ktorého účastníkom žalobca bol ako poškodený. Bol oboznámený s celým vykonaným dokazovaním. Žalobca si aj na pojednávaní uplatnil náhradu škody v konkrétnej výške. Po vyhlásení rozsudku OS Malacky dňa 03.04.2000 žalobca už žiadnu aktivitu vo vzťahu k uplatneniu si náhrady škody na svojom zdraví neuplatňoval, nepožiadaval zdravotnícke zariadenie o to aby bolo vyhotovené bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia.

29. Až po niekoľkých rokoch (dňa 11.04.2014) si žalobca prevzal rozsudok sp. zn. 1T/111/99. Proti tomuto rozsudku odvolanie nepodal, avšak podal civilnú žalobu, ktorou si uplatnil voči žalovanému škodu vyčíslenú sumou 1.000 €, inak nepreukázanú žiadnymi ďalšími dôkazmi.

30. V prejednávanej veci bolo predovšetkým povinnosťou súdu vysporiadať sa najmä s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný už vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe.

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a súd to má preukázané, že žalobca si neuplatnil uplatňované právo na náhradu škody včas. Žalobca od úplného začiatku vedel kto za škodu zodpovedá. Vedel v akom rozsahu bolo poškodené jeho zdravie a z toho mohol aj vyplynúť jeho nárok na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca bol osobne prítomný na vyhlásení rozsudku dňa 03.04.2000, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného, že spáchal trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Trestného zákona a to práve preto lebo ho napadol dňa 06.12.1991 o 19. hodine v kaviarni hotela I. V. F.C. spoločným konaním s obvineným X. X.m. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2000 a podľa názoru súdu dvojročná premlčacia lehota na náhradu škody voči žalovanému uplynula najneskôr dňom 03.04.2002. Žaloba na súd bola však podaná až 16.04.2014, teda po dvojročnej premlčacej lehote stanovenej vyššie cit. ustanovením § 106 ods. 1 Obč. zák..

32. Žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný sa premlčania dovoľával. Vzhľadom na vyššie cit. ust. Obč. zák. nemožno preto premlčané právo žalobcovi, ako veriteľovi, priznať. Súd preto musel žalobu zamietnuť.

33. Voči predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p. Vo svojom odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie nevykonal žiadne dôkazy zamerané na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre rozhodnutie a nenariadil ani znalecké dokazovanie. Žalobca namieta správnosť rozhodnutia súdu o premlčaní nároku a poukazuje na to, že názor súdu o tom, že si neuplatnil právo na náhradu škody včas s poukazom na § 106 ods. 1 Obč. zák., vychádzajúci zo zistení o tom, kedy žalobca podal žalobu o náhradu škody na súde je nesprávny. Keďže nezohľadňuje faktický stav daný existenciou subjektívnych okolností na strane žalobcu, ani ustálenú prax. žalobca poukazuje na rozhodnutie R 29/1985. Odvolateľ uvádza, že prevzal rozsudok v trestnej veci dňa 24.02.2014 a žalobu o náhradu škody podal na súd dňa 16.04.2014, teda v konaní riadne pokračoval aj v závislosti na nových skutočnostiach, ktorými je zhoršenie zdravotného stavu, preukázaných lekáorskými správami. Žalobca poukazuje na rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/99-254 zo dňa 03.04.2000, Posudok znalca F.. O..

34. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

35. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

36. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

37. Na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že v ustanovení § 106 sa využíva normatívny konštrukt kombinácie dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty a trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Pre vzťah týchto lehôt je charakteristické, že ich plynutie je komplementárne. To znamená, že okamih, v ktorom mohol oprávnený subjekt uplatniť právo po prvýkrát (tzv. actio nata), sa zásadne definuje momentom nadobudnutia subjektívnej vedomosti oprávnenej osoby. Od tohto okamihu začína plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde. Táto subjektívna premlčacia lehota však plynie v rámci lehoty objektívnej, ustanovenej na tri roky. Objektívna premlčacia lehota začína plynúť od právnej udalosti zakladajúcej nárok oprávneného (poškodeného), ktorou je v tomto prípade škodná udalosť. V trestnej veci sp. zn. 1T/111/99 kde žalobca vystupoval ako poškodený bol žalovaný uznaný za vinného rozsudkom na pojednávaní dňa 03.04.2000 (deň právoplatnosti), na ktorom sa odsúdený aj prokurátor vzdali odvolania, pričom na pojednávaní bol prítomný aj žalobca. Vzhľadom na čo je možné uvedený dátum považovať, za moment, kedy sa žalobca objektívne dozvedel o škode a o tom kto ju spôsobil. Objektívna premlčacia lehota teda uplynula najneskôr 03.04.2002, teda žaloba žalobcu podaná na súde prvej inštancie dňa 16.04.2014 bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty, pričom žalovaný si uplatnil námietku premlčania v súlade s § 100 ods. 1 Obč. zák.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).